

efter begynder at give los paa ny og forhøje Bevillingerne. Vil vi gøre det, skulde vi hellere have ladet være at nedsætte dem.

Det er mit Haab, som det er det ærede Medlem Hr. J. C. Christensens, at vi meget snart maa kunne naa til at imødekomme de Ønsker, der fra Hedeselskabets Side næres i saa Henseende; men som Situationen ligger, og netop under Hensyn til den Række Foranstaltninger, som kan siges at være lige saa berettigede, maa jeg for mit Vedkommende fraraade at stemme for dette Ændringsforslag. Allerhelst vilde jeg tiltræde og indtrængende give min Tilslutning til den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen rettede til Mindretallet om at tage Ændringsforslaget tilbage, for at det saa eventuelt i kommende Aar kunde overvejes, om Stillingen er blevet en saadan, at denne Foranstaltning, og maaske enkelte andre Foranstaltninger af særlig fremtrædende Nyttetvirkning, kan tages op til samlet Overvejelse, idet dog naturligvis Rækken af de Foranstaltninger, som saaledes tages op til Overvejelse, maa være af begrænset Omfang.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg i øvrigt udtaler min bedste Tak til Finansudvalget for den Velvillie, hvormed det har behandlet Landbrugsministeriets Budget.

Haugo: Jeg skønnede af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen fremsatte om vort Ændringsforslag, at han i Grunden sympatiserede med det. Han sluttede med at opfordre os til i Sagens Interesse at tage det tilbage. Nu skulde jeg meget gerne være villig til at føje det ærede Medlem, som jo har meget stor Interesse for Det danske Hedeselskab, hvis Formand han er; men man kunde med Rette sige, at det var lige saa naturligt, om det ærede Medlems egne Partifæller gjorde ham den Indrømmelse, som skulde til her, at føje ham i hans Ønske, saaledes at Bevillingen blev givet. Dette synes imidlertid ikke at kunne lade sig gøre i Øjeblikket, og ogsaa den højtærede Landbrugsminister har jo opfordret os til at tage vort Ændringsforslag tilbage. Ministeren sagde meget rigtigt, at Bevillingen paa de 150 000 Kr. kun har været givet een Gang. Dertil er at føje, at den forhøjede Bevilling, 150 000 Kr. i Stedet for 110 000 Kr., blev givet den ene Gang paa Forslag af den højtærede Landbrugsminister selv. Saa kom der imidlertid i Fjor den Situation, at vi skulde spare paa saa mange Omraader; man slog da ogsaa

ned paa denne Bevilling, som kun havde været gældende et Aar, og satte den ned til det gamle Beløb, 110 000 Kr. Men den Omstændighed, at man forhøjede Beløbet for 1922—23, viser, at man paa det Tidspunkt skønnede, at det Beløb, der var opført, var for lille, og at det var i Landets Interesse at faa det forhøjet. Naar man nu ser paa Finanslovsforslaget med dets Hundreder af Bevillinger, tror jeg, man med Rette kan sige, at der blandt disse mange Bevillinger paa Finansloven findes Beløb, som det var langt rimeligere at spare helt eller delvis end at skære ned paa denne Bevilling. Hvad enten man nu vil se paa Sagen fra det ene eller det andet Synspunkt, er og bliver det i Landets Interesse at faa navnlig de daarlige Jorder beskyrmet mod Vestenvinden, som hærger dem; og det kan de paagældende Beboere i mange Tilfælde meget vanskeligt selv gøre, gør det i alt Fald ikke. Den Opmuntring, som Hedeselskabet her er med til at yde, og som Statsbevillingen her tjener til, er netop det, der skal til, for at man kan taa Læ- og Hegnsplantningen udviklet til mere, end den er.

Der er imidlertid et gammelt Ordsprog, der siger, at den klogeste giver efter, og derfor skal jeg ogsaa være villig til at imødekomme Ønsket om at taa Sagen udsat til endelig Afgørelse i næste Rigsdagssamling; men jeg vil dog sætte Pris paa at høre Venstres Ordførers Mening om Sagen. Thi naar vi skal tage vort Ændringsforslag tilbage, er dette jo dog kun rimeligt under den udtrykkelige Forudsætning, at man tager det tilbage for senere at faa den Tilslutning, som man ikke akkurat lige i Øjeblikket kan faa til Forslaget. Jeg henvender mig derfor til den højtærede Landbrugsminister og til Venstres Ordfører og spørger dem, om de er enige i den Betragtning, at vi helst i næste Samling igen skal kunne faa Bevillingen opført til det Beløb, den var paa i Finansaaret 1922—23. Hvis jeg faar bekræftende Svar derpaa, vil jeg være villig til at tage Ændringsforslaget tilbage.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Som jeg nys udtalte, er denne Foranstaltning, hvor nyttig og betydningsfuld i samfundsmæssig Henseende den end er, ikke af den Beskaffenhed, at den derigenem fuldstændig adskiller sig fra alle de andre, som var Genstand for Beskræning sidste Aar. Jeg tillod mig i saa Henseende at nævne en Foranstaltning, som jeg, hvor megen Vægt jeg end tillægger Hegns- og